

De-ar fi ca să mai vin...

Val

De-ar fi ca să mai vin cum am venit,
Să-mi dai, la fel, o zi de primăvară,
Când mi-a zâmbit cireșu-ntâia oară
De-atâta așteptare, pârguit;

De-ar fi să mai pășesc cum am pășit,
Întinde-mi lutul prispei sub picioare,
Și-n roua toamnei să deschid cărare
Miresmelor de fân proaspăt cosit;

Ca să tresar cum am mai tresărit,
De-ajuns mi-ar fi o roată de fântână
Și-o ie învârtind-o cu o mână
Sub soarele-n cosițe-i răsărit;

De-ar fi să mai iubesc cum am iubit,
În ochii ei dă-mi bolta înstelată,
Iar Luna, să se-alinte ridicată
De un salcâm, la poartă, înflorit....

De-ar fi să mai bocesc cum n-am bocit..
Îneacă-mă în lacrimile-amare,
Vărsate râu, în fluviu, până-n mare
De-al meu cătun, din vale, părăsit;

De-ar fi ca să mai vin cum am venit....

Valeriu Cercel